

Bornholmer Turen

Indhold

- **Anledning til denne rapport**
- **Om forberedelserne på skolen og derhjemme**
- **Min rejse til Bornholm, København. Hvad så og lavede du?**
- **Sådan boede vi – en beskrivelse af Sjöljän**
- **Dagbog tirsdag**
- **Dagbog onsdag**
- **Dagbog torsdag**
- **Dagbog fredag**
- **Hjemrejse**
- **Vurdering af lejrskolen**

Anledningen til denne rapport

Anledningen til denne rapport er, at vi skulle på lejrskolen her i 8. klasse, som det er tradition på Nordre skole. Der havde også en anden grund denne gang. På grund af Kommunesammenlægningerne var vi fra Valsgård kommet til Nordre skole for at gå i 8.- og 9. klasse, så vi skulle lære vores nye klassekammerater at kende. Vi var af sted fra den 20. til den 25. august. På Valsgård havde vi også været af sted på Bornholm året før.

Om forberedelserne på skolen og derhjemme

Som forberedelse på skolen brugte vi den første uge på at læse om Bornholms turistattraktioner, Bornholms natur og forskellige begivenheder, der var hændt på Bornholm. Vi hørte for eksempel om Hammershus, om at Hammershus var bygget i omkring år 1250 af Ærkebiskoppen af Lund, om at Kongens borg (Lilleborg i Almindingen) næsten blev jævnet med jorden af ærkebispens folk og om at Den Danske Konge i omkring år 1550 fik overtaget borgen og gav den videre til Lübeckerne.

Vi havde om NaturBornholm, der er et museum om Bornholms natur (utroligt nok).

Så hørte vi om Østerlars Rundkirke, der er den største af Bornholms fire rundkirker, og er bygget omkring år 1150 og er indviet til Sankt Laurentius.

Vi læste også om Bornholm i engelsktimerne, og det var jo selvfølgelig på engelsk. Der læste vi om Bornholms granit, Hammershus og røget sild fra Bornholm.

Forberedelserne derhjemme var mest at vaske tøj, vaske tøj, vaske tøj og pakke. Det hele blev gjort søndag, og det var lidt tidspresset til sidst.

Min rejse til Bornholm, København. Hvad så og lavede du?

Mandag morgen havde jeg rimelig travlt da der stadig var en del der endnu ikke var kommet i kufferten. Min far skulle køre mig ind til togstationen, og vi skulle have Emma Sophie og Laura med. Vi bor ikke så langt fra hinanden.

Vi mødtes på Hobro Banegård kl. 8:25, men toget afgik først kl. 8:54. Indtil da stod vi og snakkede, og vi blev talt klassevis, inden vi gik over på perronen. Toget var 5-10 minutter forsinket. Det var et af de helt nye ic4 tog, der ikke engang var færdig med prøvekørselen endnu. Der var først lidt tvivl, om det var det tog, vi skulle med, men det var det jo så.

Inde i toget sad jeg sammen med Trine og mange andre i et rum med klapsæder. Det tog en times tid at komme til Århus, og vi fik hørt en del musik på vejen. I Århus skiftede vi tog hvilket gik ret hurtigt. De næste tre timer sad jeg med Trine, Michelle og Cecilie H. Vi spillede 500, og Trine og jeg hørte en sang, der varede en time og tolv minutter. Det vil sige fra Fredericia til midt på Sjælland.

Vi nåede til København ved 13:30 tiden, og så var vi nede med bagagen under Hovedbanegården. Min rigtig flotte røde kuffert blev lagt op på vognene sammen med alle de andres. Vi gik samlet til rådhuspladsen. Vi blev igen delt ind klassevis og talt, og vi fik at vide, at vi skulle være tilbage og mødes på Rådhuspladsen igen kl. 15:30. Jeg gik det meste af tiden med Trine, Camilla og Britta, men nogle gange mødte vi andre som vi fortsatte lidt med. Der var ingen af os, der købte noget, selv om vi var i den ene butik efter den anden. Vi gav også efter for Camillas store ønske, og tog et smut på en Mc Donald. Da hun havde fået

sin hamburger, og vi andre havde fået noget at drikke, fortsatte vi tilbage ad Strøget igen, for klokken var ved at være mødetid.

Tilbage på Rådhuspladsen slog vi os ned på en bæk sammen med Kristoffer, Martin, Heinrich og Toke. Kristoffer og Martin gav sig et par gange til at løbe vildt forstyrrede rundt og jage de ellers så fredelige duer.

Alle de andre kom lige så stille dryssende, nogle med mange poser og andre tomhændede som os. Mange af drengene kastede sig også ud i den nye duejagts dille. Man så den ene sky af duer efter den anden flyve vildt af sted og sætte sig, hvorefter de sekundet efter blev jaget op igen. Jeg tror ikke, jeg var den eneste, der var bange for at blive skudt ned af fugleklatter fra oven.

Vi blev talt igen, inden vi gik over til Tivoli. Ved Tivolis indgang fik vi en indgangsbillet, og hvis man havde betalt for det, fik man også et kort til tur-pas.

Camilla og Laura i Børnekarrusel

Den aften fik vi både prøvet at køre oppe i loop i regnvej, falde 63 meter lodret ned i Frit Fald og spise nudler i en kinesisk restaurant. Igen gik jeg mest med Camilla og Trine, mens Britta gik med Betina i stedet. Vi skulle mødes kl. 20:00, og jeg synes egentlig vi fik nået alt, undtagen at få taget et billede i Den Gamle Rutschebane ligesom sidste år.

Da vi skulle mødes kom Camilla, Trine, Kristoffer og jeg alt for tidligt. Ved siden af der hvor vi stod, blev der spillet noget musik, og Camilla og Trine kastede sig ud i en blanding mellem ballet, vals og noget, der kunne minde om en ret særpræget krigsdans. Svend fik det vidst nok filmet?

Fra Tivoli gik vi tilbage til Banegården og hentede vores bagage. Vi var allerede meget trætte og det gjorde, at en ret højroset stemning bredte sig i S-toget. Der var flere gange en lærer henne og tysse på Emma Sophie og Camilla, der grinede meget, meget højt og råbte til dem i den anden ende af toget. S-toget kørte mod Køge, hvor færgen skulle sejle fra til Bornholm. Vi var i Køge efter cirka 40 minutter ved omkring kl. 21:54. Det tog kun cirka en halv time at gå fra S-togsstationen til havnen.

Vi kom hurtigt på plads, og færgen skulle først sejle halv tolv. Jeg sad sammen med Martin, Camilla, Trine, Heinrich, Emma Sophie og Søren J. Heinrich og Trine faldt forholdsvis hurtigt i søvn, og de andre rykkede ned på gulvet, så Camilla og jeg også fik lidt plads til sidst. Det hjalp bare ikke nok, for der blev stadig snakket og larmet meget ovre ved os, og der kom da også tit en lærer over og skældte ud. Vi prøvede også at lægge os længere væk fra dem, der snakkede, men det hjalp bare heller ikke. Det endte med, at vi kun fik sovet omkring en halv time den nat.

Camilla og jeg vågnede meget tidligt, og lidt efter vågnede Trine også. Vi gjorde os klar hurtigt, inden der blev kø på toilettet. Færgen lagde til i Rønne havn cirka kl. 6:00, og derfra kørte vi med bus til Pension Sjölan, i Sandvig.

Sådan boede vi – en beskrivelse af Sjölan

Pension Sjölan er et vandrehjem lige udenfor Allinge-Sandvig. Det består af en hovedbygning og en gårdsplads med værelser hele vejen rundt om. I hovedbygningen er der 8-mands værelser på 1. salen, hvor pigerne sov, Tv-stue og spisesal i stueetagen og to dame baderum og -toiletter i kælderen.

Nede i gården er der 6-mands værelser vidst nok hele vejen rundt og toiletter og bade.

Sjöljan ligger lige udenfor Sandvig og derfor hverken langt fra kysten eller Hammersøen, tror jeg, det var.

Jeg boede på værelse med Trine, Camilla, Betina, Mette, Britta og Annika i værelse nr. 1. Det var rimeligt gammelt, og næsten alt var lavet af træ, men jeg synes nu det var meget hyggeligt.

Der var selvfølgelig også nogle regler på Slöljan. Der var f.eks. at man ikke måtte løbe indenfor, og at man ikke måtte råbe for højt og forstyrre og sådan noget, men der var også den regel at drengene ikke måtte gå op til pigernes værelser. Så meget af tiden blev brugt nede i gården.

Luftfoto af Pension Sjöljan

Dagbog tirsdag

Vi ankom til vandrehjemmet omkring kl. 6:30, og så fik vi at vide, hvem vi skulle sove på værelse med. De startede med pigernes værelse nr. 1, og der var jeg med. Vi fulgte efter manden, der ejede vandrehjemmet, op ad trapperne. Det var det første værelse til højre. Jeg fik en af de øverste senge. Der var morgenmad kl. 8:00, så vi havde halvdanden time til at gøre sengene klar og få lidt orden i vores ting. Til morgenmaden var der et stor udvalg af mad, og til madpakken var der et stykke frugt og en flaske vand til hver.

Vi skulle gå Hammerknuden rundt den dag, og det var meget fint, for vi var vidst alle ret trætte. Det var en tur på cirka syv km. Det gik op og ned af bakke langs kysten. Vi tog af sted kl. 10:00 og startede godt ud med, at Jeppe og Brian ikke vidste, hvilken vej vi skulle. Men vi kom af sted, og vi blev rimelig hurtigt delt ind i 3-4 grupper. Den forreste havde et kort, men ingen lærer, nr. 2, hvor jeg var, havde hverken kort eller lærer, og de bageste havde jo lærerne. Vi var derfor flere gange i tvivl, om vi var på den rette vej. Det var tåget, og det blæste, og det regnede, men det var alligevel hyggeligt, man skulle bare have det rigtige tøj på.

Vi indhentede de forreste en gang, og det var da de ventede og spiste madpakker, så det var ikke rigtig noget at prale af. Da de andre også var kommet fortsatte vi videre til Opalsøen. Den virkede meget større end sidste år, for der havde vi gået nede på kanten af den. Opalsøen har engang været et granitbrud, men arbejdet i det ophørte i 1967. Efter vi havde set Opalsøen begyndte hjemturen. Den var af en eller anden grund, ikke helt så hård, som den anden vej havde været.

Opalsøen set fra udkigstedet vi kom til.

Tilbage på vandrehjemmet sad vi bare og snakkede og stenede. Lærerne ville vise os, hvor Sandvigs Kwik Spar lå, men det endte med, at vi fik lov til at gå selv. I Spar fik vi købt os et mindre forråd af chokolade, slik og tyggegummi. Trine, Camilla og jeg gav os god tid med at komme tilbage igen. Vi var rundt og se hvad der ellers var i Sandvig, og det var ikke det store.

Kl. 18:00 var der aftensmad. Det var noget kylling med kartofler og sovs. Kl. 19:00 skulle vi mødes igen, men denne gang til dagbogs skrivning. Det tog en times tid, og derefter hav-

de vi fri til kl. 22:00, hvor vi skulle være i seng. Indtil da havde vi fra mit værelse isoleret os oppe på værelset med det nykøbte slik.

Dagbog onsdag

Vi blev vækket kl. 7:30 af Else og kom hurtigt på benene. Både fordi Malene og Jytte også var omkring og hilse på og aflevere mobiler, og fordi vinduet ikke var åbnet aftenen før, og derfor var der meget varmt derinde. Vores værelsesformand – Trine – var nødt til at ruske en ekstra gang i Betina, da hun ikke var med på at stå op endnu. Der var morgenmad kl. 8:30, og vi var lige ved at komme for sent.

Bussen kom kl. 9:30. Det var den samme bus og buschauffør, som havde kørt os fra Rønne til Sjølján dagen inden. Der var meget tåget og det var ret besværligt at se seværdighederne langs vejen. Vi kørte mod Rytterknægten, som er Bornholms højeste punkt. Det ligger 162 m over havet, og med tårnet bliver det 172 m højt. Tårnet blev bygget i 1856 i anledning af Frederik VII og grevinde Danners besøg i 1851 og kaldes Kongemindet.

På vejen sad jeg med Camilla og Trine. Det var lidt varmt at side i midten. Vi kom forbi en bunker fra 2. verdenskrig, der havde været brugt til tyske prøvesprængninger, og så var vi en tur igen Olsker. Buschaufføren fortalte, at når et bynavn endte på –sker betød det kirke, så Olsker betyder Ols kirke. Chaufføren fortsatte med at snakke. Vi kørte ind i Almindingen, der er Danmarks tredje største skov og hvori Rytterknægten ligger. Skoven er plantet i starten af 1800-tallet.

Da vi nåede frem til Rytterknægten, gik vi op i tårnet. Først igennem det nederste del der er fra 1856, og så videre op i den øverste del af metal der blev bygget til, da skoven voksede sig så høj, at man mistede udsigten. Der var 118 trin hele vejen op, jeg talte dem nemlig selv. Bagefter endte alle ovre ved den lille kiosk, hvor der blev prøvet det ene par solbriller efter det andet.

Kongemindet

Derefter skulle vi gå en tur længere ind i Almindingen til Ekkodalen. Ekkodalen er en af Bornholms cirka 70 sprækkedalen. Der er dannet af spændinger i undergrunden og så senere ”renset ud” af smelte vandet fra istiden. Vi prøvede at råbe, men det var uden de store resultater. Derefter gik vi videre ud til en vej, hvor vi blev samlet op af bussen. Den var i mellemtiden blevet død varm og dens aircondition virkede ikke. Trine blev sat nedenunder fordi vi ikke måtte sidde tre sammen. Camilla og jeg endte med at sidde og snakke med Jens og Niels, der prøvede at finde kælenavne og øgenavne til os.

Vi havde nu sat kursen mod Dueodde og det virkede som en ret lang tur når der var så varmt inde i bussen. Buschaufføren, der i øvrigt hed Klaus, beroligede os med, at han skulle ned og have lavet den ødelagte aircondition om torsdagen.

Vi kom til Dueodde hvor vi havde 25 minutter inden bussen kørte igen. Dueodde er kendt for sit fine sand, der bliver brugt til timeglas, og de siger også, at man har fundet spor af Dueodde sand på nogle breve, Napoleon engang skrev. Det er selvfølgelig ikke kun Napoleon, der brugte Dueodde sand til at tørre blækket med.

Da vi kom ud på selve stranden, var det ikke specielt varmt, så det virkede ikke særlig indbydende at soppe i vandkanten.

Derfra kørte vi videre mod Svaneke. Klaus spillede nogle sange, og stort set alle sang med. I Svaneke fik vi fri og lov til at ”shoppe”. Jeg købte et par hvide stof sko i Super Brug-

sen og to poser Svaneke-bolcher til dem derhjemme. Da vi skulle videre, var der ikke helt så varmt i bussen, og det gav lige et tak op i humøret.

Nu gik det mod NaturBornholm. Tågen var lettet, og solen var kommet frem, så vejret var slet ikke så tosset. Da vi kom, blev vi delt ind i tre hold efter fødselsdag. Vores guide hed Dawn og var faktisk en meget god en. Vi kom rimelig hurtigt igennem det med grundfjeldet under Bornholm og gik videre til den forstenede havbund de også har derude. På NaturBornholm har man også som det tredje sted i verden et aftryk af en forstenet vandmand. Bagefter var vi inde og se en film i en minibiograf, der også handlede om Bornholms natur. Efter det kunne man gå rundt og se og prøve alle mulige ting og aktiviteter.

NaturBornholm handler i store træk om grundfjeld og Bornholms fortid. Man kan se forstenet havbund og se en 10 minutters film, hvor man kommer længere og længere tilbage i tiden. NaturBornholm er i øvrigt Bornholms eneste firestjernede turistattraktion.

Museet NaturBornholm

Efter NaturBornholm kørte vi tilbage til Sjøljan, hvor vi fik fri indtil Aftensmaden kl. 18:00. Der fik vi ris, sovs og koteletter. Kl. 19:00 blev der skrevet dagbog, og så var der fri til kl. 22:00, hvor vi skulle være i seng.

Dagbog torsdag

Pigerne blev vækket kl. 6:30, og jeg tror, vi alle havde lidt svært ved at komme ud af sengene. Påklædningen og alt det der gik meget hurtigt, for vi skulle allerede spise morgenmad kl. 7:15. Kl. 8:00 mødtes vi ude ved vejen og begyndte at gå til Hammershus. Det tog ikke særlig lang tid, for Hammershus ligger ikke langt fra Sandvig. Da vi nåede til Hammershus' museum, tog lærerne på skift fællesbilleder af os piger foran Hammershus, man kun lige kunne se i tågen.

Bagefter kom der en dame ud fra museet. Hun var klædt i noget meget gammeldags tøj. Det var vores guide, hun hed Connie. Hun tog os med indenfor til

Fællesbillede pigerne 8.a, -b og -c

Malene, Jytte og Else ved Hammershus

udstillingen af Hammershus. Connie fortalte os om Hammershus og lavede to skuespil med os. Hun fortalte for eksempel, at Hammershus var bygget omkring år 1250 af Jacob Erlandsen, Ærkebiskoppen af Lund.

Det første skuespil handlede om Ærkebiskoppen, spillet af Emma Sophie, der blev taget til fange af Kongen, spillet af Annika. Så biskoppens tvillingebror, Camilla Slot, slog sig sammen med en lejesvend, Michelle, og hans soldater for at rede tvillingebroren.

Det andet skuespil handlede om tre oprørere i 1645: Jens Kofoed, Poul Anker og Villum Klausen. Jens Kofoed blev spillet af Marianne, Poul Anker af Trine og Villum Klausen af mig. Bornholm var svensk, og en svensk kommandant, Johan Printzenskjöld, boede på Hammershus med sin kone, Anna. De tre oprørere planlagde at

tage Johan Printzensköld som gidsel og derved vinde Hammershus tilbage. Men så skete den fejl, at Villum Klausen kom til at skyde ham, da han flygtede. De klædte en af deres egne mænd i Johans tøj og truede med at slå ham ihjel nede foran Hammershus. Anna blev så bange, at hun lukkede dem ind på Hammershus, som de så fik overtaget.

Efter vi havde lavet skuespil, fik vi lov til at gå rundt og kigge på udstillingen. Den bestod af en miniature udgave af Hammershus, som man mener, den engang har set ud og et stort "dukkehus" af Mandelbygningen og Mandeltårnet. Der var også en masse ting enten kopier eller ægte ting, der var blevet fundet på Hammershus. Da vi havde fået taget et par billeder, tog Connie os med op til selve Hammershus. Det var blevet endnu mere tåget end før, og man kunne nu slet ikke se Hammershus oppe på bakken. Da vi var kommet derop, skulle vi meget tæt på bygningerne, for tågen syntes at blive tættere og tættere.

Hammershus i tågen

Connie fortalte os nogle historier og sagn om Hammershus. Der var et sagn om en mand, der blev muret inde i en mur, fordi han ville finde ud af hvem eller hvad, det var der byggede på Hammershus om natten.

Vi var inde i smørkælderen (datidens køleskab). Der var mørkt og koldt, og Connie fortalte os, at der en gang imellem blev holdt middelalder middage derinde. Statsministeren havde været med til en af dem. Derudover var vi inde i magasinet, hvor man havde opbevaret det korn, dyr og kød, man havde fået ind på Hammershus som skatter. Jeg synes, Connie havde været en meget god guide, fordi hun fortalte tingene på en spændende og indbydende måde.

Efter at have taget de billeder der skulle tages fulgte jeg med de andre ned til kiosken og restauranten. Vi var en del der købte en Krøllebølle is, for Klaus havde sagt, at det var noget helt specielt og Bornholmsk. Jeg syntes nu ikke, det var så fantastisk igen. Bagefter delte jeg en tallerken pommes frites med Camilla og Trine. Kl. 11:30 mødtes vi igen og begyndte at gå til Allinge. Vi stoppede flere gange, mens Malene, Jytte og Else fandt ud af, hvilken vej vi skulle. På vejen kom vi forbi en masse store granitblokke fra et stenbrud i nærheden. Mens vi gik, skulle vi værelsesvis finde ud af, hvad vi skulle lave til underholdning om aftenen, og vi skulle købe rekvisitter til det, når vi kom til Allinge. På værelse nr.1 kunne vi ikke finde på noget underholdning, så da vi kom til Allinge satte vi os og kom med forskellige forslag. Til sidst foreslog jeg, at vi lavede en historie, hvor publikum skulle lave replikkerne og spille rollerne. Vi skulle ikke købe noget til det så vi begyndte at gå hjemad. På vejen var jeg lige et smut inde på apoteket for at købe prinsesse plastrer til mine vabler på hælene.

Mandeltårnet

Hjemme på vandrehjemmet snakkede vi og hyggede os, og så skrev vi den historie vi skulle bruge til underholdningen. Den blev ikke særlig lang og heller ikke særlig god, men den var der, og det var jo egentlig det vigtigste. Vi spiste som altid kl. 18:00 og kl. 19:00 var der dagbogs skrivning. Jeg nåede ikke at blive færdig med dagbogen før vi skulle op til underholdningen. Der blev grinet meget af det vi havde lavet og det var jo også meningen.

Underholdningen sluttede omkring kl. 21:30 så der var noget tid inden vi skulle i seng kl. 22:00.

Dagbog fredag

Vi blev vækket kl. 7:30 af Malene, der kom med vores mobiler. Der var igen morgenmad kl. 8:00, og kl. 9:00 kom Klaus med bussen. På vores sidste dag på Bornholm skulle vi se Helligdomsklipperne, til Gudhjem, se Østerlars rundkirke og gå rundt i Rønne. Vi startede med at køre til Helligdomsklipperne, hvor vi blev sat af ved et museum. Helligdomsklipperne har fået dets navn fra en meget besøgt hellig kilde der løb ud der i middelalderen.

Helligdomsklipperne ved den sorte gryde

Vi gik ad nogle små stier og ned ad en masse trapper og nåede ned til en del af Helligdomsklipperne, men det var ikke ved Den Sorte Gryde. Så vi gik op af alle trapperne igen for så at gå ned et nyt sted. Camilla og jeg kom næsten forrest i køen til Den Sorte Gryde. Da vi var kommet det første stykke ind, kom der en lille hule, hvor vi mødte dem, der var på vej ud igen. Jeg gik ikke længere, for der var mørkt, vådt og småt. Vi var også ude og kravle på klipperne, inden vi skulle tilbage i bussen.

I bussen kørte vi videre til Gudhjem, som specielt Søren J glædede sig til. For det var nemlig i Gudhjem, han havde tænkt sig at købe verdens største is, hvilket han så også gjorde og spiste den hele. Vi havde cirka en halv time i Gudhjem, inden bussen kørte videre mod Østerlars Rundkirke. Chaufføren satte igen forskellige sange på, og fik alle til at synge med.

I Østerlars Rundkirke var de fleste helt oppe i toppen, og det tog sin tid at komme ned igen, fordi der hele tiden var nogen på trappen. Kirken er den største af Bornholms fire rundkirker, og den er bygget i 1150. Navnet kommer fra Laurentius. Laurentius var den mest populære helgen i middelalderen. Han levede i omkring år 200 og var kasseimester for Paven. Han døde martyrdøden da han i 258 gav skatterne tilbage til de fattige. Grunden til kirkernes runde form er, at de også blev brugt som forsvarskirker. Alle fire kirker på Bornholm ligger 12 km fra kysten.

Østerlars Rundkirke

Efter Østerlars kørte vi gennem Knudsker til Rønne. I Rønne fik vi fri til kl. 15:30, hvor vi skulle mødes ved bussen igen. Lærerne havde droppet gåturen fra Jons kapel til Vang, så vi fik lidt længere tid. Trine, Camilla og jeg var lige rundt og se alle butikkerne, hvorefter vi satte os og spiste en lækker pizza. I løbet af den tid vi sad der, kom der mange fra klassen derind og spiste.

Fra Rønne kørte vi videre gennem Hasle til Jons kapel, hvor vi igen skulle ned ad mange trapper. Jons kapel er et sted i klipperne nede ved vandet, hvor en kristen stod og prædikede for bornholmerne. På vejen op ad alle trapperne gik vi og drillede Camilla. Sidst vi var af sted, var hun strandet midt på en klippevæg nedenfor Jons kapel uden hverken at kunne komme frem eller tilbage.

Hjemme på Sjöljän skulle vi pakke. Vi skulle være klar til at tage tidligt af sted næste morgen, så det meste af tiden gik med at pakke. Kl. 18:00 var der aftensmad, og dagbogs-

skrivningen var aflyst, men man skulle jo selvfølgelig skrive den alligevel. Resten af tiden indtil kl. 22:00 gik med at hygge, gøre rent og pakke.

Hjemrejse

Lørdag morgen blev vi allerede vækket kl. 4:30, og der var ikke nogen inde på vores værelse, der kunne komme op med det samme. Det gjorde så også, at vi var lidt i tidspres til sidst, men vi nåede da alligevel bussen kl. 5:30. Vi havde alle sammen fået en baguette, et æble og en flaske vand med fra vandrehjemmet. I bussen kørte vi til Rønne, og Klaus, der virkede ulideligt morgenfrisk, satte en sang på fra "Life of Brian". Den hed noget i retningen af "Allways look on the bright side of life", eller det var i hvert fald, hvad de sang. Efter en halvtimes tid var vi i Rønne. Klaus fortalte os, at han synes vi havde været nogle meget søde elever at have med i bussen.

I Rønne kom vi hurtigt ombord på færgen. Vi sad på vores bagage på turen til Ystad, der varede en times tid. Vi måtte gerne gå rundt, bare vi var tilbage ved vores klasse igen kl. 7:30. Morten og Mads fik mig og Trine med ud på dækket, og det blæste virkelig meget. Håret sad ikke ligefrem godt, da vi kom indenfor igen.

I Ystad skulle a- og b-klassen med bus til København, mens vi fra c-klassen skulle med tog. Jeg sad med Trine, Toke og Heinrich. Vi snakkede og fik spist en del M&M'ser. Det skulle have taget lidt over en time at nå til København, men vi var vidst lidt forsinkede, for vi havde kun omkring fem minutter på Københavns hovedbanegård, hvor vi skulle have haft 30. Så var der fire timers togtur forude for alle. Jeg skulle af i Randers, for vi skulle til 60 års fødselsdag hos min onkel. Toget var i Randers kl. 13:48, men indtil da sad jeg igen sammen med Trine, Toke og Heinrich, og vi fik spillet kort, spist slik og snakket med dem ved siden af. Da toget kom til Randers, fik jeg sagt farvel til alle og tak for en god tur.

Vurdering af lejrskolen

Jeg synes alt i alt, at det har været en rigtig god tur. Det var godt nok ikke særlig godt vejr, men det stod i det mindste ikke ned i stænger. Jeg synes også helt klart, at jeg har lært de andre meget bedre at kende, end hvis det bare havde været i skolen. Man snakker om helt andre ting og kommer i situationer, hvor man automatisk kommer til at snakke sammen. Så jeg synes, det var godt, at turen lå så tidligt. Så der er vel bare tilbage at sige tak for en super tur!